

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Kutné Hoře rozhodl samosoudcem Mgr. Janem Bucharem ve věci

žalobců:

- a) **Blanka Vávrová**, narozená 11. 1. 1947
bytem Dorenbachstrasse 41, 4102 Binningen, Švýcarská konfederace
- b) **Václav Kubr**, narozený 11. 9. 1949
bytem Zollikerstrasse 212, Zürich, Švýcarská konfederace
- c) **Mgr. Věra Střelbová**, narozená 14. 7. 1950
bytem Jurkovičova 981/19, 149 00 Praha 4 - Háje
- d) **Jindřiška Sedláčková**, narozená 20. 6. 1952
bytem Pejevové 3122/16, 148 00 Praha 4

všichni zastoupeni advokátem JUDr. Petrem Medunou
sídlem Revoluční 1044/23, 110 00 Praha 1

proti

žalované:

Česká republika - Státní pozemkový úřad, IČO 01312774
sídlem Husinecká 1024/11a, 130 00 Praha 3

o nahrazení projevu vůle

takto:

I. Nahrazuje se projev vůle žalované uzavřít s žalobci tuto smlouvu o bezúplatném převodu pozemků ve vlastnictví státu podle zák. č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku (dále jen “zákon o půdě”):

- 1) Státní pozemkový úřad, IČ 01312774, se sídlem Husinecká 1024/11a, 130 00 Praha 3 (dále jen “Státní pozemkový úřad”), spravuje pozemky ve vlastnictví státu, a to:

- pozemek parc. č. 502, zapsaný v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Kutná Hora, na listu vlastnictví č. 10002, v katastrálním území Třebonín, obec Třebonín,
- pozemek parc. č. 2795, zapsaný v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Kutná Hora, na listu vlastnictví č. 10002, v katastrálním území Čáslav, obec Čáslav,
- pozemek parc. č. 1868/108, zapsaný v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Kutná Hora, na listu vlastnictví č. 10002, v katastrálním území Chotusice, obec Chotusice,
- pozemek parc. č. 2200/2, zapsaný v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Kutná Hora, na listu vlastnictví č. 10002, v katastrálním území Chotusice, obec Chotusice,
- pozemek parc. č. 2200/3, zapsaný v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Kutná Hora, na listu vlastnictví č. 10002, v katastrálním území Chotusice, obec Chotusice,
- pozemek parc. č. 2201/28, zapsaný v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Kutná Hora, na listu vlastnictví č. 10002, v katastrálním území Chotusice, obec Chotusice,
- pozemek parc. č. 1079, zapsaný v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Kutná Hora, na listu vlastnictví č. 10002, v katastrálním území Jindice, obec Rašovice,
- pozemek parc. č. 244/2, zapsaný v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Kutná Hora, na listu vlastnictví č. 10002, v katastrálním území Losiny, obec Petrovice II,
- pozemek parc. č. 318, zapsaný v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Kutná Hora, na listu vlastnictví č. 10002, v katastrálním území Lovčice, obec Bílé Podolí,
- pozemek parc. č. 822/4, zapsaný v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Kutná Hora, na listu vlastnictví č. 10002, v katastrálním území Malešov, obec Malešov,
- pozemek parc. č. 85/8, zapsaný v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Kutná Hora, na listu vlastnictví č. 10002, v katastrálním území Polánka u Malešova, obec Malešov,
- pozemek parc. č. 207/9, zapsaný v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Kutná Hora, na listu vlastnictví č. 10002, v katastrálním území Polipsy, obec Čestín,
- pozemek parc. č. 1416, zapsaný v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Kutná Hora, na listu vlastnictví č. 10002, v katastrálním území Rašovice u Uhlířských Janovic, obec Rašovice,
- pozemek parc. č. 203/1, zapsaný v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Kutná Hora, na listu vlastnictví č. 10002, v katastrálním území Schořov, obec Schořov,
- pozemek parc. č. 67/1, zapsaný v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Kutná Hora, na listu vlastnictví č. 10002, v katastrálním území Staňkovice u Uhlířských Janovic, obec Staňkovice,

- pozemek parc. č. 763/6, zapsaný v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Kutná Hora, na listu vlastnictví č. 10002, v katastrálním území Svatá Kateřina u Svatého Mikuláše, obec Svatý Mikuláš,
- pozemek parc. č. 817, zapsaný v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Kutná Hora, na listu vlastnictví č. 10002, v katastrálním území Šebestěnice, obec Šebestěnice,
- pozemek parc. č. 1002, zapsaný v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Kutná Hora, na listu vlastnictví č. 10002, v katastrálním území Úmonín, obec Úmonín,
- pozemek parc. č. 869, zapsaný v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Kutná Hora, na listu vlastnictví č. 10002, v katastrálním území Úmonín, obec Úmonín,
- pozemek parc. č. 919, zapsaný v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Kutná Hora, na listu vlastnictví č. 10002, v katastrálním území Úmonín, obec Úmonín,
- pozemek parc. č. 986, zapsaný v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Kutná Hora, na listu vlastnictví č. 10002, v katastrálním území Úmonín, obec Úmonín,
- pozemek parc. č. 824, zapsaný v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Kutná Hora, na listu vlastnictví č. 10002, v katastrálním území Žleby, obec Žleby,
- pozemek parc. č. 726/4, zapsaný v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Kutná Hora, na listu vlastnictví č. 10002, v katastrálním území Kaňk, obec Kutná Hora.

2) Blanka Vávrová, nar. 11. 1. 1947,
bytem Dorenbachstrasse 41, 4102 Binningen, Švýcarská konfederace,

Václav Kubr, nar. 11. 9. 1949,
bytem Zollikerstrasse 212, Zürich, Švýcarská konfederace,

Mgr. Věra Střelbová, nar. 14. 7. 1950,
bytem Jurkovičova 981/19, 149 00 Praha 4 – Háje, a

Jindřiška Sedláčková, nar. 20. 6. 1952,
bytem Pejevové 3122/16, 148 00 Praha 4,

jsou oprávněnými osobami smyslu ust. § 4 zákona o půdě.

3) Oprávněné osoby mají na základě

rozhodnutí Ministerstva zemědělství - Pozemkového úřadu ze dne 15. 06. 2009, čj. 777/09,
ve spojení s rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 18. 3. 2015,
čj. 18 C 271/2009-344,

na základě rozhodnutí Ministerstva zemědělství – Pozemkového úřadu ze dne 21. 7. 2010,
čj. PÚ 1369/10,

a dále na základě rozhodnutí Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro Středočeský kraj a hlavní město Prahu ze dne 3. 10. 2017, čj. SPU 452757/2017 Kav nárok na nabytí vlastnického práva k tzv. náhradním pozemkům za pozemky jim v restituci z důvodu existence překážek uvedených v § 11 odst. 1 zákona o půdě nevydané.

4) Česká republika – Státní pozemkový úřad k uspokojení nároku oprávněných osob na náhradu za pozemky v restituci nevydané touto smlouvou

bezúplatně převádí do podílového spoluvlastnictví oprávněných osob, a to

Blance Vávrové z jedné ideální čtvrtiny,

Václavu Kubrovi z jedné ideální čtvrtiny,

Mgr. Věře Střelbové z jedné ideální čtvrtiny a

Jindřišce Sedláčkové z jedné ideální čtvrtiny

tyto pozemky:

- pozemek parc. č. 502, zapsaný v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Kutná Hora, na listu vlastnictví č. 10002, v katastrálním území Třebonín, obec Třebonín,
- pozemek parc. č. 2795, zapsaný v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Kutná Hora, na listu vlastnictví č. 10002, v katastrálním území Čáslav, obec Čáslav,
- pozemek parc. č. 1868/108, zapsaný v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Kutná Hora, na listu vlastnictví č. 10002, v katastrálním území Chotusice, obec Chotusice,
- pozemek parc. č. 2200/2, zapsaný v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Kutná Hora, na listu vlastnictví č. 10002, v katastrálním území Chotusice, obec Chotusice,
- pozemek parc. č. 2200/3, zapsaný v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Kutná Hora, na listu vlastnictví č. 10002, v katastrálním území Chotusice, obec Chotusice,
- pozemek parc. č. 2201/28, zapsaný v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Kutná Hora, na listu vlastnictví č. 10002, v katastrálním území Chotusice, obec Chotusice,
- pozemek parc. č. 1079, zapsaný v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Kutná Hora, na listu vlastnictví č. 10002, v katastrálním území Jindice, obec Rašovice,
- pozemek parc. č. 244/2, zapsaný v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Kutná Hora, na listu vlastnictví č. 10002, v katastrálním území Losiny, obec Petrovice II,
- pozemek parc. č. 318, zapsaný v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Kutná Hora, na listu vlastnictví č. 10002, v katastrálním území Lovčice, obec Bílé Podolí,
- pozemek parc. č. 822/4, zapsaný v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Kutná Hora, na listu vlastnictví č. 10002, v katastrálním území Malešov, obec Malešov,
- pozemek parc. č. 85/8, zapsaný v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Kutná Hora, na listu vlastnictví č. 10002, v katastrálním území Polánka u Malešova, obec Malešov,
- pozemek parc. č. 207/9, zapsaný v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Kutná Hora, na listu vlastnictví č. 10002, v katastrálním území Polipsy, obec Čestín,

- pozemek parc. č. 1416, zapsaný v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Kutná Hora, na listu vlastnictví č. 10002, v katastrálním území Rašovice u Uhlířských Janovic, obec Rašovice,
- pozemek parc. č. 203/1, zapsaný v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Kutná Hora, na listu vlastnictví č. 10002, v katastrálním území Schořov, obec Schořov,
- pozemek parc. č. 67/1, zapsaný v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Kutná Hora, na listu vlastnictví č. 10002, v katastrálním území Staňkovice u Uhlířských Janovic, obec Staňkovice,
- pozemek parc. č. 763/6, zapsaný v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Kutná Hora, na listu vlastnictví č. 10002, v katastrálním území Svata Katerina u Svatého Mikuláše, obec Svatý Mikuláš,
- pozemek parc. č. 817, zapsaný v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Kutná Hora, na listu vlastnictví č. 10002, v katastrálním území Šebestěnice, obec Šebestěnice,
- pozemek parc. č. 1002, zapsaný v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Kutná Hora, na listu vlastnictví č. 10002, v katastrálním území Úmonín, obec Úmonín,
- pozemek parc. č. 869, zapsaný v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Kutná Hora, na listu vlastnictví č. 10002, v katastrálním území Úmonín, obec Úmonín,
- pozemek parc. č. 919, zapsaný v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Kutná Hora, na listu vlastnictví č. 10002, v katastrálním území Úmonín, obec Úmonín,
- pozemek parc. č. 986, zapsaný v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Kutná Hora, na listu vlastnictví č. 10002, v katastrálním území Úmonín, obec Úmonín,
- pozemek parc. č. 824, zapsaný v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Kutná Hora, na listu vlastnictví č. 10002, v katastrálním území Žleby, obec Žleby,
- pozemek parc. č. 726/4, zapsaný v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Kutná Hora, na listu vlastnictví č. 10002, v katastrálním území Kaňk, obec Kutná Hora.

a oprávněné osoby tyto pozemky do podílového spoluvlastnictví přijímají.

- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni a) náhradu nákladů řízení v částce 38 322 Kč k rukám jejího zástupce advokáta JUDr. Petra Meduny, a to do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- III. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci b) náhradu nákladů řízení v částce 38 322 Kč k rukám jeho zástupce advokáta JUDr. Petra Meduny, a to do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- IV. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni c) náhradu nákladů řízení v částce 38 322 Kč k rukám jejího zástupce advokáta JUDr. Petra Meduny, a to do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

- V. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni d) náhradu nákladů řízení v částce 38 322 Kč k rukám jejího zástupce advokáta JUDr. Petra Meduny, a to do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou u zdejšího soudu dne 4. 3. 2021 se žalobci domáhají nahrazení projevu vůle žalované s bezúplatným převodem pozemků specifikovaných ve výroku tohoto rozhodnutí s tím, že jsou oprávněnými osobami podle zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku (dále zákon o půdě) a svůj restituční nárok uplatnili v řádných lhůtách. Žalobci uvedli, že rozhodnutím Ministerstva zemědělství – Pozemkového úřadu Praha č. j. PÚ 777/09 ze dne 15. 6. 2009, ve spojení s rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 18. 3. 2015, č. j. 18 C 271/2009-344, dále rozhodnutím Ministerstva zemědělství – Pozemkového úřadu ze dne 21. 7. 2010, č. j. PÚ 1369/10, a rozhodnutím Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro Středočeský kraj a hlavní město Prahu ze dne 3. 10. 2017, č. j. SPU 452757/2017 Kav, bylo rozhodnuto o jejich restitučních nárocích na vydání pozemků tak, že žalobci nejsou jejich vlastníky z důvodu překážky bránící jejich vydání. Žalovaná zaevidovala restituční nárok žalobců z rozhodnutí PÚ 777/09 a 1369/10 v celkové výši 364 506,20 Kč; dne 3. 6. 2015 vyzvali žalobci žalovanou k zaevidování restitučního nároku plynoucího z rozhodnutí Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 18. 3. 2015, č. j. 18 C 271/2009-344, ve výši 1 929 250 Kč. Žalovaná si k ocenění nevydaného pozemku parc. č. 2569/23 v k. ú. Ruzyně nechala vypracovat znalecký posudek, na základě kterého vyčíslila restituční nárok žalobců za nevydaný pozemek na 1 832 787,50 Kč. Žalobci mají za to, že jejich restituční nárok za ostatní nevydané pozemky činí na základě znaleckého posudku č. 1945-13/2018 částku 7 606 887,55 Kč, celkem tedy částku 9 439 675,05 Kč. Dne 14. 5. 2018 zaslali žalované znalecký posudek a pokusili se účastnit veřejných nabídek, ale nebyli úspěšní. Doposud byl v soudních řízeních uspokojen restituční nárok žalobců ve výši 975 018,40 Kč s tím, že nepravomocně bylo také již rozhodnuto o uspokojení nároku ve výši 2 958 465,43 Kč. Nesprávným oceněním restitučního nároku žalobců v souladu s aktuální soudní judikaturou (31 Cdo 3767/2009) se žalovaná dopouští liknavosti a svévole a diskriminuje žalobce proti jiným osobám.
2. Žalovaná uznala, že žalobci jsou oprávněnými osobami, neuznává však celkovou výši nároku tvrzenou žalobci s tím, že se vůči nim nedopouštěla liknavosti a svévole. Uvedla, že celkový restituční nárok žalobců činil 2 153 441,88 Kč a každému z žalobců tedy svědčil nárok ve výši 538 360,46 Kč s tím, že převodem náhradních pozemků již byly uspokojeny nároky ve výši 6 041,45 Kč, 507 983,95 Kč, 460 993 Kč s tím, že další rozhodnutí nejsou dosud pravomocná. Žalovaná má za to, že pozemky nevydané žalobcům nelze ocenit jako pozemky stavební, navíc k datu pozdějšímu, a nikoli ke dni jejich odnětí a přechodu na stát. Pokud by soud dospěl k závěru, že se jednalo o pozemky stavební, pak je dle žalované nutné aplikovat srážku pro stavební nesrostlost a pozemky ocenit jako pozemky v katastrálním území Kněžves. V průběhu řízení žalovaná na základě nového znaleckého posudku přecenila nárok žalobců, kdy nevydané pozemky byly oceněny celkem částkou ve výši 7 865 670 Kč.
3. Mezi účastníky jsou nesporné následující skutečnosti. Žalobci jsou nositeli restitučních nároků na náhradu dle zákona o půdě za nevydané spoluvlastnické podíly. Celková hodnota požadovaných náhradních pozemků činí 1 463 132,60 Kč. Všechny požadované náhradní pozemky jsou převoditelné s výjimkou pozemku k. ú. Úmonín, parc. č. 986. Původní výše restitučního nároku činila nejméně 7 865 670 Kč. Ke dni 29. 9. 2021 byl uspokojen restituční nárok žalobců co do výše 3 846 228,83 Kč.
4. Z žádosti oprávněné osoby o převod zemědělského pozemku ze dne 7. 4. 2021 (č. l. 212 – 214) soud zjistil, že žalobkyně c), d) požádaly o převod zemědělského pozemku podle § 11a zákona o půdě, konkrétně pozemků parc. č. 1868/108, 1868/87, 2200/2, 2200/3, 2201/28 v k.ú. Chotusice, pozemku parc. č. 1079 v k.ú. Jindice, pozemku parc. č. 726/4 v k.ú. Kaňk, pozemku parc. č. 85/8

v k.ú. Polánka u Malešova, pozemku parc. č. 1416 v k.ú. Rašovice u Uhlířských Janovic, pozemku parc. č. 763/6 v k.ú. Svatá Kateřina u Svatého Mikuláše, pozemků parc. č. 869, 919 v k.ú. Úmonín, spolu s tvrzením, že celkový restituční nárok činí 9 439 675,05 Kč.

5. Z dopisu Státního pozemkového úřadu ze dne 5. 5. 2021, č. j. SPU 122916/2021 (č. l. 215), se podává, že žalovaná sdělila žalobkyním c), d) na jejich žádost ze dne 7. 4. 2021, že s nimi neuzavře smlouvu o převodu pozemků, neboť nesplňují podmínky § 11a zákona o půdě, když uplatněné nároky ve výši 884 453,30 Kč nemá žalovaná za prokázané. Dále žalovaná uvádí, že znalecký posudek č. 1945-13/2018 ze dne 22. 3. 2018 spolu s dodatkem č. 1 ze dne 25. 4. 2018, nebyl správcem nároku uznán jako podklad pro nové ocenění nevydaných pozemků.
6. Ze sdělení obce Úmonín ze dne 25. 2. 2020 k pozemku parc. č. 986 v k. ú. Úmonín (č. l. 408) se podává, že uvedený pozemek je z převodu vyloučen, neboť je určen k realizaci zeleně, veřejně prospěšných opatření anebo již k těmto účelům využitý, a to konkrétně jako lokální biocentrum.
7. Na základě provedeného dokazování učinil soud následující závěr o skutkovém stavu věci:
8. Žalobci jsou osobami s restitučním nárokem ve smyslu zákona o půdě. Nesporná výše restitučního nároku je 7 865 670 Kč, výše tvrzená žalobci nad tuto částku je mezi účastníky sporná. Restituční nárok žalobců byl dosud uspokojen ve výši 3 846 228,83 Kč. Celková hodnota požadovaných náhradních pozemků činí 1 463 132,60 Kč. Náhradní pozemky požadované stranou žalující jsou ve vlastnictví státu a pod správou žalované; všechny požadované náhradní pozemky jsou převoditelné s výjimkou pozemku k. ú. Úmonín, parc. č. 986, u kterého bylo mezi účastníky sporu. Žalobkyně c), d) požádaly o převod části předmětných pozemků, žalovaná požadované pozemky nepřevedla, když neměla uplatněný nárok žalobkyní c), d) za prokázaný.
9. Po právní stránce soud věc posoudil následovně:
10. *Podle § 4 odst. 1 zákona o půdě je oprávněnou osobou podle tohoto zákona státní občan České a Slovenské Federativní Republiky, jehož půda, budovy a stavby, patří k původní zemědělské usedlosti, přešly na stát nebo na jiné právnické osoby v době od 25. února 1948 do 1. ledna 1990 způsobem uvedeným v § 6 odst. 1.*
11. *Podle § 4 odst. 2 zákona o půdě zemřela-li osoba, jejíž nemovitost přešla v době od 25. února 1948 do 1. ledna 1990 do vlastnictví státu nebo jiné právnické osoby v případech uvedených v § 6, před uplynutím lhůty uvedené v § 13, nebo byla-li před uplynutím této lhůty prohlášena za mrtvou, jsou oprávněnými osobami, pokud jsou státními občany České a Slovenské Federativní Republiky, fyzické osoby v tomto pořadí: a) dědic ze závěti, jež byla předložena při dědickém řízení, který nabyl celé dědictví, b) dědic ze závěti, který nabyl vlastnictví, avšak pouze v míře odpovídající jeho dědickému podílu; to neplatí, jestliže dědici podle závěti připadly jen jednotlivé věci nebo práva; byl-li dědic závěti ustanoven jen k určité části nemovitosti, na kterou se vztahuje povinnost vydání, je oprávněn pouze k této části nemovitosti, c) děti a manžel osoby uvedené v odstavci 1, všichni rovným dílem; zemřelo-li dítě před uplynutím lhůty uvedené v § 13, jsou na jeho místě oprávněnými osobami jeho děti, a zemřelo-li některé z nich, jeho děti, d) rodiče osoby uvedené v odstavci 1, e) sourozenci osoby uvedené v odstavci 1, a zemřel-li některý z nich, jsou na jeho místě oprávněnými jeho děti a jeho manžel.*
12. *Podle § 5 odst. 1 zákona o půdě povinnými osobami jsou stát nebo právnické osoby, které ke dni účinnosti tohoto zákona nemovitost drží, s výjimkou a) podniků se zahraniční majetkovou účastí a obchodních společností, jejichž společníky nebo účastníky jsou výhradně fyzické osoby. Tato výjimka neplatí, jde-li o věci nabyté od právnických osob po 1. říjnu 1990, b) cizích států.*
13. *Podle § 11 odst. 1 zákona o půdě nelze pozemky vydat v případě, že a) k pozemku bylo zřízeno právo osobního užívání, s výjimkou případů, kdy bylo toto právo zřízeno za okolností uvedených v § 8, b) na pozemku bylo po přechodu nebo převodu do vlastnictví státu nebo jiné právnické osoby zřízeno veřejné nebo neveřejné pobřeží, c) pozemek byl po přechodu nebo převodu do vlastnictví státu nebo jiné právnické osoby zastaven; pozemek lze vydat, nebrání-li stavba zemědělskému nebo lesnímu využití pozemku, nebo jedná-li se o stavbu movitou, nebo dočasnou, nebo jednoduchou, nebo drobnou anebo stavbu umístěnou pod povrchem země. Za zastavenou část pozemku se považuje část, na níž stojí stavba, která byla zahájena před 24. červnem 1991, a část pozemku s takovou stavbou*

bezprostředně související a nezbytně nutná k provozu stavby. Zabájením stavby se rozumí datum skutečného zabájení stavby, zapsané do stavebního deníku a oznámené stavebnímu úřadu, pokud byla stavba zabájena do dvou let od vydání stavebního povolení, d) na pozemku byla na základě územního rozhodnutí, s výjimkou osad dočasně umístěných, zřízena zadržádková nebo chatová osada nebo se na pozemku nachází zadržádková nebo chatová osada, která byla zřízena před 1. říjnem 1976, e) na pozemku, který byl vyňat ze zemědělského půdního fondu, bylo na základě územního rozhodnutí zřízeno tělovýchovné nebo sportovní zařízení nebo se na pozemku nachází tělovýchovné nebo sportovní zařízení, které bylo zřízeno před 1. říjnem 1976, f) nelze-li provést identifikaci parcel z důvodu nedokončeného přidělového řízení podle dekretu č. 12/1945 Sb., dekretu č. 28/1945 Sb., zákona č. 142/1947 Sb. a zákona č. 46/1948 Sb.

14. Dle § 6 odst. 1 zákona č. 503/2012 Sb., o Státním pozemkovém úřadu a o změně některých souvisejících zákonů (dále zákon o SPÚ) nelze podle tohoto zákona nebo zákona č. 229/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů, anebo zákona č. 44/1988 Sb., ve znění pozdějších předpisů, převádět

- a) zemědělské pozemky, na jejichž vydání bylo uplatněno právo podle jiného právního předpisu a o jejichž vydání nebylo dosud rozhodnuto,
- b) zemědělské pozemky nebo jejich části určené územním plánem nebo regulačním plánem anebo rozhodnutím o umístění stavby k zastavění veřejně prospěšnými stavbami nebo stavbami dopravní infrastruktury nebo těmito stavbami již zastavěné, s výjimkou zemědělských pozemků 1. převáděných podle § 3 odst. 4, § 7 nebo § 10 odst. 1 nebo 2, 2. převáděných se souhlasem obce nebo kraje na osoby, které mají podle schválené stavební dokumentace uskutečnit výstavbu podle § 17 odst. 3 zákona č. 229/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů, 3. převáděných se souhlasem obce nebo kraje směnou za jiné nemovitosti podle § 17 odst. 3 zákona č. 229/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů, nebo 4. již využitých ke zřízení technické infrastruktury; v případě pochybností vydá na základě žádosti Státního pozemkového úřadu vyjádření příslušný úřad územního plánování,
- c) zemědělské pozemky určené k řešení podle § 2 zákona č. 139/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, u kterých je v katastru nemovitostí vyznačena poznámka o zabájení pozemkových úprav,
- d) majetek, o jehož převodu na jiné osoby bylo rozhodnuto podle jiného právního předpisu,
- e) zemědělské pozemky ve vojenských újezdech,
- f) zemědělské pozemky v národních přírodních památkách, národních přírodních rezervacích a na územích národních parků; dále nelze převádět zemědělské pozemky v přírodních rezervacích a v přírodních památkách, s výjimkou zemědělských pozemků, k jejichž zřízení vydalo souhlas Ministerstvo životního prostředí podle jiného právního předpisu,
- g) pozemky, u nichž bylo Státním pozemkovým úřadem zabájeno správní řízení podle § 3 odst. 3, do doby vydání pravomocného rozhodnutí, nebo
- h) pozemky tvořící rezervu státních pozemků podle § 3 odst. 1 písm. b).

15. Podle § 11a odst. 1 zákona o půdě oprávněným osobám uvedeným v § 4, kterým podle tohoto zákona nelze vydat pozemek odňatý způsobem uvedeným v § 6 odst. 1 a 2, převádí pozemkový úřad jiné pozemky na základě veřejných nabídek, není-li dále stanoveno jinak. Osoby, na které právo oprávněné osoby na bezúplatný převod jiného pozemku přešlo děděním, se pro účely tohoto zákona považují za oprávněné osoby.

16. Podle § 28a zákona o půdě pokud tento zákon nestanoví jinak, poskytují se nábrady podle tohoto zákona v cenách platných ke dni 24. června 1991, a to u věcí nemovitých v cenách podle vyhlášky č. 182/1988 Sb., ve znění vyhlášky č. 316/1990 Sb., a u věcí movitých v zůstatkových účetních cenách, u věcí movitých s nulovou zůstatkovou cenou ve výši 10 % pořizovací ceny.

17. Dle ustálené soudní judikatury platí, že důvodnost žaloby na uložení povinnosti Pozemkovému fondu České republiky uzavřít smlouvu o bezúplatném převodu konkrétních náhradních pozemků podle § 11 odst. 2 zákona č. 229/1991 Sb. ve znění pozdějších předpisů není třeba – při liknavém postupu fondu – vázat na podmínku předchozího zahrnutí těchto pozemků do veřejné nabídky (srov. 31 Cdo 3767/2009). Ani postup podle nového ustanovení § 11a zákona o půdě (jež zásadně předpokládá převod pozemků oprávněným osobám na základě veřejných nabídek Pozemkového fondu) nemusí být vždy zárukou řádného plnění povinností Pozemkového fondu k převodu náhradních pozemků. Poskytování náhradních pozemků oprávněným osobám patří k základním

povinnostem Pozemkového fondu, přičemž struktura jeho nabídky musí mít takové kvalitativní a kvantitativní parametry, aby náhrada byla poskytnuta v co možná nejkratší době co možná nejširšímu okruhu oprávněných osob. Nesnáze při vyřizování nároků vyplývajících z restitučních právních předpisů nesmí státní orgán přesouvat na osoby oprávněné. Uspokojení nároku oprávněné osoby způsobem, jenž se vymyká zákonem stanovenému postupu (srov. § 11a zákona o půdě), je ovšem třeba mít za výjimečné, podmíněné zjištěními vedoucími k závěru, že postup Pozemkového fondu ČR (nyní pozemkového úřadu) lze kvalifikovat jako liknavý či svévolný; uspokojení nároku převodem pozemku do veřejné nabídky nezahrnutého je namísto tehdy, kdy se oprávněná osoba přes svůj aktivní přístup nemůže dlouhodobě domoci svých práv (srov. 28 Cdo 5389/2014).

18. Mezi účastníky je nesporné, že žalobci jsou oprávněnými osobami ve smyslu § 4 zákona o půdě k vydání náhradních pozemků v hodnotě pozemků nevydaných. Vzhledem k tomu, že se žalobci domáhají převodu pozemků státu mimo veřejnou nabídku, je nutné nejprve posoudit, zda jednání žalované vůči žalobcům vykazuje znaky libovůle a liknavosti.
19. Žalovaná rozhodla o restitučním nároku žalobců, který byl uplatněn již v roce 1992, až v roce 2009 a ocenila jej na částku 2 153 327,08 Kč. V průběhu tohoto soudního řízení ze shodných tvrzení účastníků bylo zjištěno, že nesporná výše restitučního nároku žalobců činí nejméně částku 7 865 670 Kč, když žalovaná sama v průběhu řízení přecenila restituční nárok žalobců na částku více než trojnásobně vyšší, než tomu bylo původně. Žalobci se tak dosud mohli domoci při jakkoli aktivní účasti ve veřejných nabídkách při nesprávném ocenění restitučního nároku uspokojení tohoto nároku v zásadě nižší výši. Je tak patrné, že žalovaná postupovala vůči žalobcům liknavě a svévolně, když neučinila žádné kroky k přecenění jejich nároku, a to ani částečnému, čímž de facto znemožnila poskytnutí adekvátní ekvivalentní náhrady za nevydané pozemky. Účast na veřejných nabídkách, v nichž nelze reálného uspokojení restitučních nároků dosáhnout, postrádá smysl, a nelze proto uzavřít, že by se žalobci o veřejné nabídky bez legitimního důvodu nezajímali. Jak uvedl Nejvyšší soud v rozsudku ze dne 17. 6. 2015 sp. zn. 28 Cdo 5389/2014, *jestliže žalovaná setrvale zpochybňuje výši nároku žalobkyně, pak by žalobkyně nejspíše ani v budoucnu nemohla svůj nárok uplatnit regulérním způsobem podle § 11a zákona o půdě, načež by ji nezbylo, než se znovu obrátit na soud, tentokrát s žalobou o určení práva (ačkoliv výše jejího nároku – jako otázka předběžná – byla řešena již v tomto řízení)*. Takový důsledek označil dovolací soud za obtížně akceptovatelný a neslučitelný s principy právního státu, jenž musí dbát nejen na dodržování právně formálních postupů, ale i principu spravedlnosti v chování a jednání státu. Obdobně lze poukázat též na usnesení Nejvyššího soudu ze dne 27. 7. 2016 sp. zn. 28 Cdo 4078/2015, kdy bylo zjištěno, že žalovaná (Pozemkový fond ČR) evidovala restituční nároky žalobců v částce zcela nepřiměřeně nízké, že při stanovení hodnoty restitučních nároků neakceptovala podklady předložené žalobci (územní plány, územní rozhodnutí a další předložené listiny), aniž by si jejich existenci ověřila dalším postupem, nečinila žádné kroky k odstranění této spornosti, přičemž její „odlišný názor na výši nároku“ se ukázal později jako evidentně nesprávný. Za takto zjištěného skutkového stavu věci nevybočuje dle Nejvyššího soudu právní závěr odvolacího soudu v otázce uspokojení restitučních nároků žalobců převodem náhradních pozemků mimo veřejnou nabídku žalované z ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu, když žalovaná (Pozemkový fond ČR) uvedeným (svévolným) postupem, který je v rozporu se zákonem o půdě, fakticky ztížila, ne-li znemožnila žalobcům uspokojení jejich restitučních nároků, pakliže neuznala správnou výši těchto nároků. Shodně pak viz usnesení ze dne 19. 10. 2016 sp. zn. 28 Cdo 4480/2016.
20. Lze tedy shrnout, že postup žalované založený na nesprávném ocenění restitučního nároku žalobců, na které byla ze strany žalobců opakovaně upozorňována, lze označit za liknavý, resp. svévolný, přičemž ze shora citované judikatury Nejvyššího soudu plyne, že právě v takových případech může oprávněná osoba svůj nárok uplatnit u soudu žalobou na vydání konkrétního pozemku. V důsledku nesprávně evidované výše svého nároku se žalobci nemohli účastnit veřejných nabídek a jejich žádosti byly zamítny. Chování žalované při vyřizování restitučního

nároku žalobců proto soud shledal liknavým, když sama žalovaná v průběhu řízení před soudem původní výši nároku žalobců přehodnotila. S ohledem na uvedené jsou žalobci oprávněni obrátit se na soud a domáhat se bezúplatného převodu konkrétních náhradních pozemků; soud proto zkoumal, zda vybrané pozemky jsou pozemky vhodnými k převodu.

21. Soudní praxe v tomto směru již dovodila, že vhodnými pozemky jsou pozemky zařaditelné do veřejné nabídky (srov. 28 Cdo 4180/2017) a při posuzování vhodnosti náhradního pozemku k převodu je významné, zda převodu nebrání zákonné výluky dle § 11 zákona o půdě a § 6 zákona č. 503/2012 Sb., či zda nejde o pozemek zatížený právy třetích osob, zda jeho převod není z jiného důvodu zapovězen zákonem, zda jej lze zemědělsky obhospodařovat, zda nevzniknou jiné problémy při hospodaření s takovým pozemkem, případně zda nejde o pozemek zastavěný či tvořící součást areálu. Tato hlediska je přitom vždy nutno zkoumat se zřetelem k individuálním skutkovým okolnostem případu a předpoklady pro vydání (popřípadě pro nevydání) každého takového pozemku posuzovat zcela samostatně, byť s přihlédnutím k širším souvislostem konkrétní věci (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 13. 12. 2017, sp. zn. 28 Cdo 3773/2017).
22. Spor mezi účastníky bylo pouze ohledně pozemku parc. č. 986, zapsaného v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Kutná Hora na LV č. 10002 pro obec a kat. území Úmonín, neboť ze sdělení obce Úmonín ze dne 25. 2. 2020 vyplynulo, že v místě tohoto pozemku má být realizována zeleň v podobě lokálního biokoridoru. Soud dospěl k závěru, že vydání tohoto pozemku nebrání vytvoření biokoridoru, neboť zjevně nejde o pozemek určený k zastavení veřejně prospěšnými stavbami nebo stavbami dopravní infrastruktury. Biokoridor je dle § 1 vyhl. č. 395/1992 Sb., území, které neumožňuje rozhodující části organismů trvalou dlouhodobou existenci, avšak umožňuje jejich migraci mezi biocentry a tím vytváří z oddělených biocenter sít'. Lokální biocentrum však může být toliko veřejně prospěšným opatřením, nikoliv stavbou ve smyslu § 6 odst. 1 písm. b) zákona o SPÚ a tedy lokální biocentrum samo o sobě překážkou k vydání není; lokální biokoridor nespadá pod výluky zákona o SPÚ, zákona o půdě, ani zákona č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon). Soud v této souvislosti pro úplnost také konstatuje, že sdělení na č. l. 408 obce Úmonín není pro věc relevantní, neboť se nejedná o orgán územního plánování.
23. Na základě shodných tvrzení účastníků a provedeného dokazování nutno uzavřít, že všechny zvolené pozemky jsou vhodné k převodu jako náhradní pozemky a že jejich převodu nebrání zákonné překážky.
24. Pokud jde o ocenění náhradních pozemků, vyšel soud ze shodných tvrzení účastníků, dle kterých celková cena požadovaných pozemků činí 1 463 132,60 Kč. Uvedená cena pozemků nepřesahuje mezi účastníky nespornou výši dosud neuspokojeného restitučního nároku žalobců 4 019 441,17 Kč (tj. 7 865 670 Kč (nesporná výše restitučního nároku) - 3 846 228,83 Kč (dosud uspokojený nárok žalobců)). Hodnota převáděných pozemků současnou výši zůstatku restitučních nároků žalobců tedy nepřevyšuje.
25. Na základě výše uvedeného rozhodl soud tak, jak je uvedeno ve výru I. a žalobě v plném rozsahu vyhověl.
26. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 142 odst. 1 o. s. ř. tak, že přiznal každému ze žalobců, jež byli v řízení zcela úspěšní, nárok na náhradu nákladů řízení v částce 38 322 Kč (výrok II., III., IV., V.). Soud vyšel při určení výše odměny advokáta zastupujícího stranu žalující z toho, že předmět řízení je penězi ocenitelný, neboť je známa hodnota spoluvlastnických podílů na vydávaných náhradních pozemcích a v této hodnotě je uspokojován restituční nárok jednotlivých žalobců. Soud tedy postupoval dle § 6 odst. 1, § 7 odst. 1 bod. 6 a § 8 odst. 1 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif, dále jen „a. t.“) a vzhledem k tomu, že se jednalo o společné zastoupení jedním advokátem, pak také dle ustanovení § 12 odst. 4 a. t. s tím, že dle ustálené judikatury platí, že stanovení mimosmluvní odměny za společné úkony advokáta zastupujícího více žalobců, z nichž

každý uplatňuje v jednom řízení jím žalovanou částku sám pro sebe, náleží advokátu za každou takto zastupovanou osobu samostatná mimosmluvní odměna vypočtená podle tarifní hodnoty připadající na každého žalobce, snižená o 20 %, přičemž nelze postupovat dle § 12 odst. 3 a. t. (srov. 29 Cdo 4851/2016, 22 Cdo 5233/2016). Tarifní hodnotou je tedy cena vydaných pozemků každému ze žalobců, tj. u každého z nich vždy ve výši 365 783,15 Kč (1/4 z ceny vydaných pozemků ve výši 1 463 132,60 Kč). Výše odměny ze jeden úkon činí po snížení o 20 % částku ve výši 7 824 Kč za tři úkony právní služby uvedené v § 11 odst. 1 a. t. (příprava a převzetí věci, sepsání žaloby, účast na jednání soudu dne 29. 9. 2021), rovněž náhradu nákladů řízení tvoří mimosmluvní odměna ve výši jedné poloviny v částce 3 912 Kč za dva úkony právní služby dle § 11 odst. 2 písm. a), odst. 3 a. t. – návrh na předběžné opatření a vyjádření žalobců ze dne 28. 5. 2021. Dále ji tvoří společná paušální náhrada hotových výdajů po 300 Kč za pět citovaných úkonů právní služby dle § 13 odst. 4 a. t., poměrně rozdělená mezi žalobce, a daň z přidané hodnoty v sazbě 21 % stanovené ze základu ve výši 31 671 Kč částkou 6 651 Kč, neboť zástupce žalobců je plátcem DPH. Pro úplnost soud dodává, že další písemná podání, která zástupce žalobců učinil v průběhu řízení, nepovažuje soud za podání ve věci a při určení výše náhrady nákladů řízení je jako samostatný úkon právní služby ve smyslu § 11 a. t. nezohlednil, neboť nebyly učiněny k výzvě soudu a zástupce žalobců jimi jen podporoval již původně vznesený nárok. Zaplacení těchto nákladů řízení soud uložil žalované v obecné pariční lhůtě tří dnů (§ 160 odst. 1 věta první před středníkem o. s. ř.); o splatnosti náhrady nákladů řízení k rukám zástupce žalobců soud rozhodl podle § 149 odst. 1 o. s. ř.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího, ve trojím vyhotovení.

Kutná Hora 5. října 2021

Mgr. Jan Buchar v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Žaneta Balcarová, DiS.

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 20.11.2021 a vykonatelnosti dne 24.11.2021.

Připojení doložky provedla Romana Svobodová dne 15.12.2021.